భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

తిలకేశ్వర్ సింగ్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ బీహార్8 డిసెంబర్ 1955న

సమానమైన అనులేఖనాలు: 1956 AIR 238, 1955 SCR (2)1043

రచయిత: టీవీ అయ్యర్

బెంచ్: అయ్యర్, TL వెంకటరామ

పిటిషనర్: తిలకేశ్వర్ సింగ్ మరియు ఇతరులు

Vs.

ప్రతివాది: బీహార్ రాష్ట్రం.

తీర్పు తేదీ: 08/12/1955

బెంచ్: అయ్యార్, TL వెంకటరామ

బెంచ్: అయ్యర్, TL వెంకటరామ బోస్, వివియన్ అయ్యర్, N. చంద్రశేఖర

సైటేషన్: 1956 AIR-25CR

CITATION :

1953 AIR-1950

ఎవిడెన్స్ – పరిశోధన సమయములో సాక్షుల వాంగ్మూలములను ఉమ్మడి రికార్డింగ్ చేయుట – చట్టబద్ధత – కోర్టులో అట్టి సాక్షుల సాక్ష్యము – ఆమోదము ఐ. పి.సి. లోని సెక్షన్ 34 కింద చేసిన అభి యోగమునకు ఐపీసీ లోని సెక్షన్ 149 ను ప్రత్యామ్నాయము చేయుట – చెల్లుబాటు – కోర్టులో పరీక్షించబడుటకు బదులు నిందితుడు స్టేట్ మెంట్ ను దాఖలు చేసెను – చట్టబద్ధత – పక్షపాతం – క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ (చట్టం V/1898) సెక్షన్లు 161(3) , 342 - భారతీయ శిక్షాస్మృతి (చట్టము XLV/1898) సెక్షన్లు 34, 149.

ముఖ్య గమనిక:

విచారణ సమయములో సాక్షులు ఇచ్చిన స్టేట్ మెంట్ లను ఉమ్మడిగా రికార్డుచేయడం క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 161(3) ప్రకారము విరుద్ధమని , అనుమతించకపోయినప్పటికీ సాక్షులు కోర్టులో ఇచ్చిన వాంగ్మూలాన్ని దానిపై ఆధారపడి, అంగీకరించనివిధంగా ఉండదు. అయితే అటువంటి వాంగ్మూలముపై ఆధారపడాలా లేదా , దానికి ఏదైనా విలువను జోడించాలా అనేది కోర్టు నిర్ణయించుకోవాలి. **జహీరుద్దీన్ వర్సెస్ చక్రవర్తి** (AIR 1947 PC 75) దరఖాస్తు చేసెను.

బెజోయ్ చంద్ పాత్ర V. స్టేట్, AIR, 1950 Cal.363), ఆమోదించబడెను.

భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 34 కింద గల అభియోగమునకు సెక్షన్ 149 ను ప్రత్యామ్నాయము చేయగల అధికారం కోర్టుకు వుంది.

కర్నైల్ సింగ్ మరియు ఇతరులు వి. స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ (1954) SCR 904 మరియు విల్లీ స్లానీ కేసు (క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.6/1955) సూచించబడింది.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 342 కోర్టులో నిందితుడియొక్క మౌఖిక పరీక్షను ఖంచిండినప్పటికీ, లిఖిత స్టేట్ మెంట్ లను దాఖలు చేయుట విస్మరించవలసినప్పటికీ , వాస్తవానికి నిందితుడు విచారించబడుటకు బదులు లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలమును దాఖలు చేసెనను కారణముతో జోక్యము చేసుకోలేరు. అయితే అతనిపట్ల పక్షపాతము చూపబడెనని చూపించగలిగితే , అప్పుడు జోక్యము చేసుకోవచ్చును.

దీనికి పర్యవసానముగా ఒక కేసులో నిందితుడు ఐపిసిలోని సెక్షన్లు 302 మరియు 34 కింద విచారణ జరిపినపుడు, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లో సెక్షన్ 161(3) కి విరుద్ధముగా ముగ్గురు సాక్షుల వాంగ్మూలములను విచారణ సమయములో ఉమ్మడిగా రికార్డు చేసిరి. అట్టి సాక్షుల వాంగ్మూలములపై ఆధారపడి అదనపు సెషన్స్ జడ్జి నిందితులను దోషులుగా నిర్ధారించి ద్వీపాంతరవాస శిక్ష విధించెను. ఉన్నత న్యాయస్థానం అప్పీల్ లో వాస్తవాలను కనుగొని అట్టి తీర్పుతో ఏకీభవించెను. కానీ శిక్షను ఐపీసీ లోని సెక్షన్ 326 మరియు 149 కిందకు మార్చెను మరియు వారి శిక్షను కొట్టివేయతగదని తీర్మానించెను.

తీర్పు:

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 150/1954.

దర్భంగాలోని అదనపు సెషన్ జడ్జి కోర్టు 20వ తేదీ ఆగస్టు 1952 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఉత్పన్నమైన 1952 క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 345లో పాట్నా హైకోర్టు 12 ఆగస్టు, 1953 లో ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది. అప్పీలుదారు తరపున HJ ఉమ్రిగర్ మరియు RC ప్రసాద్ మరియు BK శరణ్ మరియు MM సిన్హా, ప్రతివాది తరపున వాదించిరి. 1955, డిసెంబర్ 8 తేదీన కోర్టు తీర్పును వెంకటరామ అయ్యర్ జడ్జి వెలువరించిరి. అప్పీలుదారులు, దర్భంగా అదనపు సెషన్స్ జడ్జి ముందు ఐ.పి.సి. లోని సెక్షన్ 302 మరియు సెక్షన్ 34 కింద బలబధ్ర సింగ్ హత్యకు కారకులని అభియోగాలు మోపి చార్జ్ విధించిరి

మరియు వారిలో కొందరికి సెక్షన్ 147 కింద శాసన విరుద్ధ సంఘాలలో సభ్యులుగా వుండి అల్లర్లకు పాల్పడినందుకు మరికొందరు దొమ్మీ చేసిన కారణముచే సెక్షన్ 148 కింది చార్జ్ విధించిరి.

ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఇలా ఉంది: మృతులు మరియు అప్పీలుదారులు మాహే గ్రామంలోని పట్టిదార్లు , మరియు గ్రామ పట్టిదారి కారణంగా వారి మధ్య మనస్పర్ధలు ఉన్నాయి. 5-3-1951న ఉదయం 10 గంటలకు మరణించిన వ్యక్తి నది నుండి తన బైత్కాకు తిరిగి వస్తున్నాడు. దారిలో ఆయిల్ , భలాలు, కత్తి, లాఠీలతో ఉన్న అప్పీలుదారులు, మరికొందరు గ్రామ పాఠశాల ప్రాంగణం వద్ద అతనిని చుట్టుముట్టి దాడి చేశారు. ఇప్పటికీ పరారీలో ఉన్న హరిశ్చంద్ర సింగ్ అనే వ్యక్తి తన భాలాను మృతుడి పొత్తికడుపులో పొడిచాడు మరియు అప్పీలుదారులు కలిసి అతనిపై దాడికి పాల్పడ్డారు. మృతుడు తన బైత్కా వద్దకు పరిగెత్తాడు , అక్కడి నుంచి సింఘియాలోని పోలీస్ స్టేషన్‌కు తీసుకుపోబడెను. అక్కడ, అతడు దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదు ప్రథమ సమాచార నివేదికగా తయారు చేయబడెను. దానిలో పైన పేర్కొన్న సంఘటనలను పేర్కొనెను. మరియు దాడి కి సంబంధించిన అప్పీలుదారులను ఇరికించెను. మరణించిన వ్యక్తిని ఆసుపత్రికి తీసుకువెళ్లారు . మరియు అతని అనిశ్చిత పరిస్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకుని డాక్టర్ అతని మరణ వాంగ్మూలమును రికార్డ్ చేసెను. మృతుడిని చికిత్స నిమిత్తం సమస్తిపూర్‌లోని ఆసుపత్రికి తరలించగా, మార్గమధ్యలో మృతి చెందాడు. ప్రథమ సమాచార నివేదిక ఆధారంగా మరియు వారు చేసిన విచారణల ఆధారంగా , పోలీసులు అప్పీలుదారులపై సెక్షన్ 302 కింద సెక్షన్ 34 కింద హత్యకు , మరియు సెక్షన్ 147 మరియు 148 కింద అల్లర్లకు సంబంధించి అభియోగాలు మోపారు. 5-3-1951 తెల్లవారుజామున అతని బైత్కాలో కొందరు గుర్తు తెలియని దుండగులు మరణించిన వ్యక్తిపై దాడి చేశారని , ఆ నేరంలో వారికి సంబంధం లేదని అప్పీలుదారు వాదించారు.

అడిషనల్ సెషన్స్ జడ్జి , దర్భంగా, ప్రాసిక్యూషన్ యొక్క సాక్ష్యాన్ని అంగీకరించారు మరియు సెక్షన్ 302 మరియు సెక్షన్ 34 కింద అప్పీలుదారులను దోషులుగా నిర్ధారించారు మరియు వారికి ద్వీపాంతరవాస శిక్ష విధించారు. వీరిలో కొందరిని సెక్షన్ 147 కింద , మరికొందరికి సెక్షన్ 148 కింద శిక్ష విధించా రు , కానీ ఆ సెక్షన్ల కింద ప్రత్యేక శిక్ష విధించలేదు. అప్పీలుదారులు పాట్నా హైకోర్టులో ఈ విషయాన్ని అప్పీల్ చేశారు. న్యాయమూర్తులు సెషన్స్ జడ్జి యొక్క వాస్తవ తీర్మానాలతో ఏకీభవించారు, అయితే శిక్షను సెక్షన్ 302 మరియు సెక్షన్ 34 నుండి సెక్షన్ 326 మరియు సెక్షన్ 149 కు శిక్షను మార్చారు, మరియు ద్వీపాంతరవాస శిక్ష నుండి వివిధ రకాల జైలు శిక్ష కు మార్చిరి , న్యాయమూర్తులు కూడా అల్లర్ల అభియోగంపై అప్పీలుదారుల

నేరారోపణను కొనసాగించారు , కానీ దాని కోసం ప్రత్యేక శిక్షను విధించలేదు. ఈ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగానే ప్రస్తుత అప్పీల్ దాఖలు చేసిరి.

అప్పీలుదారుల తరపున , మిస్టర్ ఉమ్రిగార్ మొదట వాదించారు , ఈ సంఘటన పాఠశాల ఆవరణలో జరిగింది మరియు మరణించినవారి బైత్కా వద్ద కాదు అని దిగువ కోర్టులు నిర్ధారించడం తప్పు అని పేర్కొనెను. ఎందుకంటే ఇది ఆమోదయోగ్యం కాని సాక్ష్యం ఆధారంగా జరిగింది, అనగా. ., ఎగ్జిబిట్ P-7 మరియు P.Ws 4,7 మరియు 12 యొక్క సాక్ష్యం ఎగ్జిబిట్ P.7 మృతుడు పోలీసు ఆఫీసర్కు ఇచ్చిన వాంగ్మూలము. ఇది ప్రథమ సమాచార నివేదిక దాఖలు తరువాత ఇచ్చినది మరియు పరిశోధన మొదలైన తరువాత దానిని స్వీకరించుట సి.ఆర్.పి.సి. కోడ్ లోని సెక్షన్ 162 కింద నిషిద్ధమని వాదించెను. కానీ భారతీయ సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 32(1) ప్రకారం ఇది ఆమోదయోగ్యమైనది అని న్యాయమూర్తులు భావించారు మరియు దీని దృక్పథం యొక్క సవ్యత అప్పీలుదారులచే వివాదాస్పదమైంది. కానీ ఎగ్జిబిట్ P-7 సాక్ష్యం ఆమోదయోగ్యం కానప్పటికీ, అది అప్పీలుదారులకు సహాయం చేయదు , ఎందుకంటే న్యాయమూర్తులు ఆ ప త్రమే కాకుండా, ఇతర సాక్ష్యం ప్రకారం, పాఠశాల ప్రాంగణంలో మరణించిన వ్యక్తిపై దాడి చేసినట్లు నిర్ధారించారు.

అప్పుడు, మేము P.Ws 4,7 మరియు 12 యొక్క సాక్ష్యం చూచెదము. PWs 4,7 మరియు 12 యొక్క సాక్ష్యాలపై ఆధారపడి కింద కోర్టులు ప్రాసిక్యూషన్ ఇచ్చిన సంఘటన యొక్క విషయాలను అంగీకరించిరి. మిస్టర్ ఉమ్రిగర్ వారి సాక్ష్యం ఆమోదయోగ్యం కాదని వాదించారు , ఎందుకంటే దర్యాప్తు దశలో పోలీసులు వా రిని పరీక్షించిరి మరియు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 161(3) ప్రకారం వారి వాంగ్మూలాలు విడిగా నమోదు చేయబడలేదు. ఈ విషయాన్ని ప్రస్తావిస్తూ విచారణ అధికారి పీడబ్ల్యూ 18 పేర్కొనిరి.

"దఫాదార్ సితాల్ సింగ్ (PW'12), రామ్ కరణ్ సింగ్ (PW 7) మరియు రామ్‌కింకర్ (PW 4)ని ప్రవేశ పెట్టెను . అన్నింటిలో మొద టగా, నేను వారిని విడివిడిగా పరిశీలించాను , కానీ సాధారణ విషయాలకు సంబంధించి వారి ఉమ్మడి వాంగ్మూలమును రికార్డ్ చేసాను. వారి గుర్తింపు మరియు ఆయుధాల గురించి నేను విడిగా రికార్డు చేసితిని".

P.Ws 4,7 మరియు 12 లను పరీక్షించి వారి స్టేట్ మెంట్ల ఉమ్మడి రికార్డింగ్ స్పష్టంగా సెక్షన్ 161(3) కి విరుద్ధంగా ఉన్నాయి , మరియు తప్పనిసరిగా తిరస్కరించాలి. కానీ అది P.Ws

4,7,12 యొక్క సాక్ష్యాన్ని కోర్టులో తిరస్కరించునా అన్నది ప్రశ్న. సెక్షన్ 161(3) అలా చెప్పలేదు మరియు వాస్తవానికి , సాక్షుల వాంగ్మూలాలను రికార్డ్ చేయడానికి పోలీసులు కట్టుబడి ఉండకపోవడాన్ని చూస్తే, వారి వాంగ్మూలాన్ని స్వీకరించడానికి ఎటువంటి అడ్డంకులు లేవు. సాక్షుల స్టేట్ మెంట్ లు కూడా సెక్షన్ ప్రకారము కాకుండా వ్రాతపూర్వకంగా వున్నందున వారి సాక్ష్యం ఆమోదయోగ్యం కాదని భావించుట అసంగతమగును. భారత సాక్ష్యాధారాల చట్టంలో ఎవరు సమర్థ సాక్షులు మరియు ఎవరి సాక్ష్యం ఏయే విషయాలపై ఆమోదయోగ్యం కాదనే దానిపై విస్తృతమైన నిబంధనలను కలిగి ఉంది. మరియు ఈ నిబంధనలపై P.Ws. 4, 7 మరియు 12 అసమర్థ సాక్షులు కాదు, లేదా ఆయా సంఘటనలకు సంబంధించి వారిచ్చిన వాంగ్మూలములు ఆమోదయోగ్యము కాకుండా పోలేదు. జహీరుద్దీన్ వర్సెస్ ఎంపరర్ (1)కేసులో సెక్షన్ 162(1) లోని నిబంధనలను పాటించడంలో వైఫల్యం చెందుటవలన సాక్షి యొక్క సాక్ష్యం యొక్క విలువను దెబ్బతీస్తుంది , కానీ అది దాని ఆమోదయోగ్యతను ప్రభావితం చేయ దని ప్రివీ కౌన్సిల్ అభిప్రాయపడింది. (1) AIR 1947 PC 75

అదే తార్కికంపై, P.Ws 4,7 మరియు 12 ల యొక్క సాక్ష్యం ఆమోదయోగ్యము కాదు సెక్షన్ 161(3) ప్రకారం వారి స్టేట్ మెంట్ లను PW 18 సంయుక్తంగా మరియు విడివిడిగా రికార్డ్ చేసిన కారణంగా ఆమోదించదగినది కాదు.

వారి సాక్ష్యం ఆమోదయోగ్యం కాద నే తన వాదనకు మద్దతుగా , **మిస్టర్ ఉమ్రీగర్ బలిరామ్ టికారమ్ వర్సెస్ ఎంపరర్(1) కేసులో మరియు మగన్‌లాల్ రాధాకిషన్ వర్సెస్ చక్రవర్తి** కేసులోని (2) నిర్ణయాలపై ఆధారపడ్డారు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 162 ప్రకారం బలిరామ్ టికారమ్ వర్సెస్ చక్రవర్తి కేసు (1)లో సెక్షన్ 161 కింద పోలీసు అధికారులు నమోదు చేసిన వాంగ్మూలాల నకళ్లను నిందితుడికి అందించలే దనీ మరియు అతడు ఒక విలువైన హక్కు ను కోల్పోయినాడని , వారికి పక్షపాతం జరిగినదని ఆరోపించబడెను . అది విశ్వనాథ్ వర్సెస్ ఎంపరర్ (3) కేసులో తీసుకున్న అభిప్రాయం , మరియు దీనికి మినహాయింపు తీసుకోలేము. కానీ విచారణలో వాంగ్మూలాలు ఇచ్చిన సాక్షుల సాక్ష్యాలు ఆమోదయోగ్యం కాదని న్యాయమూర్తులు గమనించారు. ఈ అభిప్రాయానికి కారణం వారు ఇలా చెప్పారు:

"నిందితుడు తన చట్టబద్ధమైన క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేసే హక్కును తీసివేసినప్పుడు మరియు తద్వారా అతని ప్రతికూల సాక్షులను సమర్థవంతంగా క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేసే అవకాశాన్ని

నిరాకరించినప్పుడు సాక్ష్యం ఎలా ఆమోదయోగ్యమైనది మరియు పరిగిణించదగినది? అది ఎవిడెన్స్ చట్టములోని సెక్షన్ 138 ను సంతృప్తి పరచకపోతే, ఎవిడెన్స్ రికార్డు చేయబడదు అన్నది ఆమోదించదగినది మరియు పరిగణించుటకు తగినది. సాక్షికి ఇచ్చిన సమయములో క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేయు పూర్తి అవకాశము ఇవ్వకపోయినా సాక్షి యొక్క సాక్ష్యం ఒక పక్షానికి వ్యతిరేకంగా చట్టబద్ధంగా ఆమోదయోగ్యమైనది అని చెప్పడం నిజంగా సాహసమే అని చెప్పాలి. ".

మగన్‌లాల్ రాధాకిషన్ వర్సెస్ ఎంపరర్ (2) లో ఈ అభిప్రాయాన్ని అదే న్యాయమూర్తులు పునరుద్ఘాటించారు , అయితే, ఇప్పటికే ఇచ్చిన కారణాల వల్ల , మేము దీనిని శాసన ప్రకటనగా అంగీకరించలేకపోతున్నాము. సెక్షన్ 161(3) ను పాటించడంలో వైఫల్యము చెందుటవలన సాక్షుల స్టేట్ మెంట్లను తేలికపర్చే ప్రభావము ప డునాని అది దానిని చెల్లని దిగా తీర్మానిం చదని మా అభిప్రాయము (1) AIR 1945 (2) AIR 1946 నాగ్. 173. (3) ILR [1937] నాగ్. 178, **బెజోయ్ చంద్ పాత్ర v. ది స్టేట్ (1) కేసులో హ్యారీస్, సి జె మరియు బచావత్,** జడ్జి ఆ విధంగా అభిప్రాయపడ్డారు , ఇక్కడ నిర్ణయం కోసం ఈ ప్రశ్న నేరుగా తలెత్తింది మరియు మేము ఈ అభిప్రాయంతో ఏకీభవిస్తున్నాము. ప్రస్తుత కేసులో , సెక్షన్ 161(3)ని పాటించడంలో వైఫల్యం కారణంగా ఉత్పన్నమైన P.Ws.4, 7 మరియు 12 యొక్క సాక్ష్యంలోని బలహీనత న్యాయమూర్తుల దృష్టిని ఆకర్షిం చెను, అయితే అవి , నమ్మదగినదిగా అంగీకరించడానికి వారు సిద్ధమయ్యారు. తదనుగుణంగా, దిగువ కోర్టుల నిర్ధారణలు ఆమోదయోగ్యం కాని సాక్ష్యాధారాలపై ఆధారపడిన కారణంగా దాడి చేయుటకు అనుమతించబడవని మేము భావించవలెను.

అప్పీలుదారుల అభియోగం గూర్చి సెక్షన్ 302 మరియు సెక్షన్ 34 కింద దోషారోపణ జరగగా అని సెక్షన్ 326 మరియు సెక్షన్ 149 కింద వారిని దోషులుగా నిర్ధారించడంలో హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు తప్పు చేశారని తదుపరి వాదించారు.

సెక్షన్ 34 కి సెక్షన్ 149ని ప్రత్యామ్నాయం చేసే అధికారం కోర్టు కు లేదని న్యాయమూర్తుల ముందు వాదన వినిపిం చిరి, అయితే వారు దానిని అంగీకరించడానికి నిరాకరించారు. **కర్నైల్ సింగ్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్**(') మరియు విల్లీ స్లానీ కేసు(') లో ఈ ప్రశ్నను అప్పటి నుండి ఈ కోర్టు పరిగణించింది . ఈ నిర్ణయాల దృష్ట్యా , ప్రశ్న ఇకపై ప్రశ్నగా వుండదని మిస్టర్ ఉమ్రిగర్ అంగీకరించారు. ఇది అప్పీలుదారులకు ప్రతికూలంగా సమాధానం ఇవ్వవలెను. సెక్షన్

342 కింద అప్పీలుదారులకు సరైన పరిశీలన జరగలేదని , తదనుగుణంగా శిక్షను రద్దు చేయాలని చివరకు వాదించారు. సెక్షన్ 342 కింద కోర్టు తన పరీక్షను ప్రారంభించినప్పుడు , అప్పీలుదారులు తాము వ్రాతపూర్వక వాంగ్మూలములు దాఖలు చేస్తామని పేర్కొన్నారు. ఆ వాంగ్మూలములు చాలా విపులంగా ఉన్నాయి మరియు ప్రాసిక్యూషన్ సాక్ష్యంలో లేవనెత్తిన అన్ని అంశాలకు అప్పీలుదారుల సమాధానాన్ని ఇచ్చిరి. వాంగ్మూలములో జవాబు ఇవ్వలేని ఎలాంటి ప్రశ్నను శ్రీ ఉమ్రిగర్ స్పష్టంగా సూచించలేకపోయారు, అప్పీలుదారులు పక్షపాతానికి గురికాలేదు. ఇది నిస్సందేహంగా వాస్తవం. (1) AIR 1950 Cal. 363. (2) [1954] SCR 904, (3) 1955 యొక్క క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 6, సెక్షన్ 342 'కోర్టులో పరీక్ష గురించి ఆలోచిస్తుంది) మరియు స్టేట్‌మెంట్‌లను దాఖలు చేసే పద్ధతి విస్మరించబడుతుంది. కానీ అది పక్షపాతం ఏర్పడితే తప్ప , జోక్యానికి కారణం కాదు. మరియు నిందితులు సెక్షన్ 342 కింద ప్రశ్నలకు సమాధానమివ్వడానికి బదులు స్టేట్‌మెంట్‌లను దాఖలు చేయడానికి ఇష్టపడటం అసాధారణమైనది కాదు, తద్వారా వారు అనుకోకుండా అడ్మిషన్‌ల వల్ల లేదా హానికరమైన స్టేట్‌మెంట్‌ల వల్ల బాధపడతారు. ఎటువంటి పక్షపాతం చూపబడనందున, ఈ వివాదం కూడా తిరస్కరించబడాలి. ఫలితంగా, అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.